

Guia

de les ermites
del Baix Penedès

de las ermitas
del Baix Penedès

Consell Comarcal
BAIX PENEDÈS

enoturisme**PENEDÈS**
l'aroma d'una terra

Diputació Tarragona

COSTA DAURADA
Reservat per l'Organisme
de la Diputació de Tarragona

Ermita de Sant Antoni

41° 14' 31" N , 1° 28' 34" E

Albinyana

Està situada a la serra del Quadrell. Es desconeix l'origen de l'ermita, però està documentada almenys des del segle XVII. Consta d'una sola nau i, a la dreta, hi ha adossada l'antiga casa de l'ermità, que està deshabitada des del 1936. L'indret, amb les escasses ruïnes de l'antic castell al costat, té un gran interès paisatgístic i unes magnífiques vistes que abasten una bona part de la comarca. Actualment s'hi pot accedir amb cotxe sense dificultat.

Está situada en la sierra del Quadrell. Se desconoce el origen de la ermita, pero está documentada al menos desde el siglo XVII. Consta de una sola nave y, a la derecha, se encuentra adosada la antigua casa del ermitaño, que está deshabitada desde el 1936. El lugar, con las escasas ruinas del antiguo castillo al lado, tiene un gran interés paisajístico y unas magníficas vistas que alcanzan una buena parte de la comarca. Actualmente se puede acceder en coche sin dificultad.

Capella de Sant Ponç

Bé cultural d'interès local (BCIL)

41° 17' 00" N , 1° 36' 17" E

L'Arboç

Situada al Papiol, és una capella d'origen romànic, probablement del segle XIII, amb diverses modificacions posteriors. Té una sola nau coberta a dues aigües i uns grans contraforts laterals. El portal és de punt rodó i al damunt hi ha un escut heràldic. El campanar és d'espadanya, de dos ulls. Ha estat restaurada recentment.

Situada en el Papiol, es una capilla de origen románico, probablemente del siglo XIII, con varias modificaciones posteriores. Tiene una sola nave cubierta a dos aguas y unos grandes contrafuertes laterales. El portal es de medio punto y encima hay un escudo heráldico. El campanario es de espadaña, de dos ojos. Ha sido restaurada recientemente.

Ermita de Sant Antoni

Bé de protecció urbanística (BPU)

41° 17' 14" N , 1° 37' 36" E

L'Arboç

Ermita situada al veïnat de la Llacuneta. És una obra popular d'una sola nau, coberta amb embigat de fusta sobre arcs torals de mig punt. La façana té un portal adovellat de punt rodó, amb una finestra d'ull de bou i un petit campanar d'espadanya per a una campana.

Ermita situada al vecindario de la Llacuneta. Es una obra popular de una sola nave, cubierta con envigado de madera sobre arcos torales de medio punto. La fachada tiene un portal adovelado de punto redondo, con una ventana de ojo de buey y un pequeño campanario de espadaña para una campana.

Ermita de Sant Roc

41° 15' 49" N , 1° 33' 34" E

Banyeres del Penedès

Petita ermita situada als encontorns del Mas Roig que, per la seva planta, podria ser del segle XVIII. Obra popular. Té un campanar d'espadanya d'un sol ull, que la caracteritza.

Pequeña ermita situada en los alrededores del Mas Roig que, por su planta, podría ser del siglo XVIII. Obra popular. Tiene un campanario de espadaña de un solo ojo, que la caracteriza.

Ermita de la Mare de Déu del Priorat

41° 16' 23" N, 1° 34' 53" E

Banyeres del Penedès

Ermita d'estil romanicogòtic que va ser construïda entre els segles XII-XIV. Està situada al camí de Banyeres a la Gornal, té dues naus amb dos absis i estan comunicades entre si per dues arcades. La façana nord es caracteritza pel campanar d'espadanya per a dues campanes, parcialment enrunat. La primera notícia que es té del Priorat de Banyeres data de 1158, en el testament de Ponç Pere de Banyeres.

Ermita de estilo romanico-gótico que fue construida entre los siglos XII-XIV. Está situada en el camino de Banyeres a la Gornal, tiene dos naves con dos ábsides y están comunicadas entre sí por dos arcadas. La fachada norte se caracteriza por el campanario de espadaña para dos campanas, parcialmente en ruinas. La primera noticia que se tiene del Priorat de Banyeres data de 1158, en el testamento de Ponç Pere de Banyeres.

Capella de Sant Pere

41° 15' 51" N, 1° 32' 59" E

Banyeres del Penedès

Capella situada a la plaça de Sant Pere, al nucli de Saifores, és una obra popular del segle XVIII. L'edificació és petita i de construcció senzilla, pròpia de l'arquitectura popular tradicional. És de planta rectangular coberta a dues aigües i té, a la façana principal, un campanar d'espadanya per a una campana i una porta amb arc de mig punt. La primera referència que se'n té és d'un document de 1414.

Capilla situada en la plaça de Sant Pere, en el núcleo de Saifores, es una obra popular del siglo XVIII. La edificación es pequeña y de construcción sencilla, propia de la arquitectura popular tradicional. Es de planta rectangular cubierta a dos aguas y tiene, a la fachada principal, un campanario de espadaña para una campana y un portal con arco de medio punto. La primera referencia que se tiene es de un documento de 1414.

Ermita de Sant Miquel

41° 16' 10" N , 1° 33' 37" E

Banyeres del Penedès

Aquesta ermita és una obra popular del segle XVIII i està situada al carrer de Tomoví, a les Masies de Sant Miquel. És una capella de planta rectangular d'una sola nau coberta a dues aigües. La façana principal es caracteritza pel campanar d'espadanya per a una sola campana. Es troba documentada el 1414, però sembla que el seu origen pugui ser força anterior. Annexa a la capella hi ha la rectoria.

Esta ermita es una obra popular del siglo XVIII y está situada en la calle de Tomoví, en las Masías de Sant Miquel. Es una capilla de planta rectangular de una sola nave cubierta a dos aguas. La fachada principal se caracteriza por el campanario de espadaña para una sola campana. Se encuentra documentada desde 1414, pero parece que su origen pueda ser bastante anterior. Anexa a la capilla hay la vicaría.

Ermita de Santa Cristina

41° 16' 18" N , 1° 26' 25" E

La Bisbal del Penedès

Està situada a la serralada de la Rubiola, a l'extrem occidental del terme, a la urbanització La Pineda de Santa Cristina. Està documentada des del 1348, tot i que sembla que va ser construïda durant el segle XIII en estil romànic. Una inscripció damunt el portal adovellat ens indica que l'església va ser refeta i ampliada el 1804. De la construcció antiga en resten l'absis, l'altar i part dels murs. L'edifici actual, reconstruït després de la guerra civil, té una nau coberta amb volta de canó apuntada, amb llunetes.

Está situada en la sierra de la Rubiola, en el extremo occidental del término, en la urbanización La Pineda de Santa Cristina. Está documentada desde el 1348, a pesar de que parece que fue construida durante el siglo XIII en estilo románico. Una inscripción encima el portal adovelado nos indica que la iglesia fue reconstruida y ampliada el 1804. De la construcción antigua restan el ábside, el altar y parte de los muros. El edificio actual, reconstruido después de la guerra civil, tiene una nave cubierta con vuelta de cañón apuntada, con lunetas.

Ermita de Fàtima

41° 16' 46" N , 1° 28' 55" E

La Bisbal del Penedès

Obra popular construïda el 1957 al carrer de Santa Cristina, al barri de la Riba. Està edificada en un terreny propietat de Josep Ferré Garriga, de Cal Bassó, del qual en va fer donació.

Obra popular construida el 1957 en la calle de Santa Cristina, en el barrio de la Riba. Está edificada en un terreno propiedad de Josep Ferré Garriga, de Cal Bassó, del cual hizo donación.

Ermita de Sant Miquel de Segur

Bé cultural d'interès local (BCIL)

41° 11' 42" N, 1° 36' 33" E

Calafell

És d'una sola nau, de planta rectangular, amb un absis semicircular a la capçalera i un altre a la paret de migdia. Aquesta obra pertany a un sol període constructiu, de transició del romànic al gòtic. La primera notícia escrita que es coneix de l'església de Sant Miquel de Segur de Calafell data de l'any 1238. El culte, encara que de forma reduïda, es perllongà fins a l'any 1936, quan l'edifici fou cremat. Als anys 50 s'hi van fer obres de reforma i neteja per posar-la al servei de les urbanitzacions que s'anaven construint.

Es de una sola nave, de planta rectangular, con un ábside semicircular a la cabecera y otro a la pared de mediodía. Esta obra pertenece a un solo periodo constructivo, de transición del románico al gótico. La primera noticia escrita que se conoce de la iglesia de Sant Miquel de Segur de Calafell data del año 1238. El culto, aunque de forma reducida, se prolongó hasta el año 1936, cuando el edificio fue quemado. En los años 50 se hicieron obras de reforma y limpieza para ponerla al servicio de las urbanizaciones que se iban construyendo.

Ermita de l'Estrella

Bé cultural d'interès local (BCIL)

41° 16' 42" N , 1° 32' 49" E

Llorenç del Penedès

Està situada a l'entrada de la Masia de l'Estrella. És una petita capella neoromànica construïda el 1970 damunt les restes d'una ermita més antiga. Té una sola nau i un atri amb arcades de mig punt sobre columnes i, també, un petit campanar de torre. L'altar està fet amb una antiga roda de molí. L'ermita acull la Verge de l'Estrella, patrona de la joventut del poble.

Está situada en la entrada de la Masia de la Estrella. Es una pequeña capilla neorománica construida el 1970 encima los restos de una ermita más antigua. Tiene una sola nave y un atrio con arcadas de medio punto sobre columnas y, también, un pequeño campanario de torre. El altar está hecho con una antigua rueda de molino. La ermita acoge la Verge de l'Estrella, patrona de la juventud del pueblo.

Ermita de Sant Miquel

41° 19' 48" N , 1° 27' 23" E

El Montmell

Situada en plena serra del Montmell és del segle XI i, per tant, d'estil romànic. Es troba situada a 781 metres d'altitud, tot dominant part de l'Alt Camp i del Baix Penedès. Consta d'una nau central i d'una altra de més petita, oberta posteriorment excavant la roca, separades per un pilar que sosté dos grans arcs de mig punt sobre els quals descansa la volta de canó. Destaca l'absis de forma semicircular, molt restaurat a l'exterior, però que es conserva perfectament a l'interior.

Situada en plena sierra del Montmell es del siglo XI y, por lo tanto, de estilo románico. Se encuentra situada en 781 metros de altitud, dominando parte del Alt Camp y del Baix Penedès. Consta de una nave central y de otra de más pequeña, abierta posteriormente excavando la roca, separadas por un pilar que sostiene dos grandes arcos de medio punto sobre los cuales descansa la vuelta de cañón. Destaca el ábside de forma semicircular, muy restaurado en el exterior, pero que se conserva perfectamente en el interior.

Ermita nova de Sant Miquel

41° 19' 43" N , 1° 27' 21" E

El Montmell

Situada en el camí de la Joncosa a Can Ferrer i Sant Marc, és una obra popular dels segles XV-XVI. Amb aquesta església nova, a 640 metres d'altitud, es va millorar l'accessibilitat. Actualment, es troba parcialment enderrocada. La façana té una portalada d'arc de mig punt fet amb dovelles de pedra que es conserva encara força bé, a la part de dalt hi ha una petita rosassa i a la dreta es veu una torre amb finestres de mig punt que dona un cert caire defensiu a la construcció.

Situada en el camino de la Joncosa a Can Ferrer y Sant Marc, es una obra popular de los siglos XV-XVI. Con esta iglesia nueva, a 640 metros de altitud, se mejoró la accesibilidad. Actualmente, se encuentra parcialmente en ruinas. La fachada tiene un portal de arco de medio punto hecho con dovelas de piedra que se conserva todavía bastante bien, a la parte de arriba hay un pequeño rosetón y a la derecha se ve una torre con ventanas de medio punto que da un cierto cariz defensivo a la construcción.

Ermita de Sant Marc

41° 20' 47" N , 1° 27' 59" E

El Montmell

L'edifici és de tradició romànica, i va ser molt modificat en època gòtica. L'ermita està documentada des del 1370. Té volta de canó apuntada, un gran portal adovellat amb motllura, i un campanar d'espadaña molt mal·lès. Davant la portalada hi ha restes d'un porxo i, al costat, l'antiga casa de l'ermità. Per accedir-hi cal agafar un trencall de la carretera d'Aiguaviva a Can Ferrer de la Cogullada, just davant del Mas de Sant Marc. No hi ha indicadors i s'hi pot arribar amb cotxe tot terreny.

El edificio es de tradición románica, y fue muy modificado en época gótica. La ermita está documentada desde el 1370. Tiene vuelta de cañón apuntada, un gran portal adovelado con moldura, y un campanario de espadaña en muy mal estado. Ante la puerta hay restos de un porche y, al lado, la antigua casa del ermitaño. Para acceder hay que coger un desvío de la carretera de Aiguaviva a Can Ferrer de la Cogullada, justo ante el Mas de Sant Marc. No hay indicadores y se puede llegar en coche todoterreno.

Capella de Sant Marc

41° 20' 41" N , 1° 28' 36" E
El Montmell

Obra popular que data del 1925 i està situada al nucli Mas de Sant Marc. S'hi arriba des de la carretera d'Aiguaviva a Can Ferrer de la Cogullada. Substitueix l'antiga ermita, enlairada dalt de la muntanya. A la placeta que hi ha al davant s'hi celebra cada any un aplec que acull els descendents de la vall de Sant Marc i a tothom que s'hi vulgui afegir.

Obra popular que data del 1925 y está situada en el núcleo Mas de Sant Marc. Se llega desde la carretera de Aiguaviva a Can Ferrer de la Cogullada. Sustituye la antigua ermita, elevada arriba de la montaña. En la plazoleta que hay delante se celebra cada año un encuentro que acoge los descendentes del valle de Sant Marc y a todo el mundo que se quiera añadir.

Ermita de la Mare de Déu dels Arquets

41° 17' 49" N , 1° 34' 05" E
Sant Jaume dels Domenys

Ermita dedicada a la Mare de Déu del Roser, situada dins el veïnat dels Arquets. Està documentada des del 1636, però l'edifici ha sofert nombroses reformes al llarg dels anys. Té una sola nau, amb sagristia, i es cobreix a dues vessants amb una estructura de fusta recolzada sobre dos arcs de mig punt reforçats amb contraforts. La façana va ser refeta al segle XIX —hi ha una inscripció amb la data de 1821— amb una porta d'arc escarser, un ull de bou i el campanar d'espadanya. Va ser cremada el 1936 i restaurada durant els anys cinquanta.

Ermita dedicada a la Mare de Déu del Roser, situada dentro del vecindario de Els Arquets. Está documentada desde el 1636, pero el edificio ha sufrido numerosas reformas a lo largo de los años. Tiene una sola nave, con sacristía, y se cubre a dos vertientes con una estructura de madera apoyada sobre dos arcos de medio punto reforzados con contrafuertes. La fachada fue rehecha en el siglo XIX —hay una inscripción con la fecha de 1821— con una puerta de arco escarzano, un ojo de buey y el campanario de espadaña. Fue quemada el 1936 y restaurada durante los años cincuenta.

Capella de Sant Antoni

41° 17' 30" N , 1° 31' 37" E
Sant Jaume dels Domenys

Situada al nucli de la Torregassa, la capella —de petites dimensions— fou construïda el 1813. És d'una nau coberta amb volta molt rebaixada. Als peus de la capella hi ha el cor. La façana presenta un portal d'arc rebaixat, una finestra d'ull de bou i un campanaret de ferro amb una campana. Malgrat ser privada, sempre ha estat al servei del poble. Està adossada a la masia Cal Pau, del segle XVIII.

Situada en el núcleo de la Torregassa, la capilla —de pequeñas dimensiones— fue construida el 1813. Es de una nave cubierta con vuelta muy rebajada. A pies de la capilla hay el coro. La fachada presenta un portal de arco rebajado, una ventana de ojo de buey y un campanario pequeño de hierro con una campana. A pesar de ser privada, siempre ha estado al servicio del pueblo. Está adosada a la masía Cal Pau, del siglo XVIII.

Ermita de Sant Salvador

Bé cultural d'interès local (BCIL)
41° 11' 02" N , 1° 32' 32" E
El Vendrell

Església de tradició romànica situada a la platja de Sant Salvador i documentada des del segle XI, amb notables modificacions en èpoques posteriors. Té una nau coberta amb volta de canó sobre un arc toral, lleugerament apuntat, que descansa sobre impostes. Degué tenir un absis, que no s'ha conservat. L'actual portalada i l'espadaña són del 1900.

Iglesia de tradición románica situada a la playa de Sant Salvador y documentada desde el siglo XI, con notables modificaciones en épocas posteriores. Tiene una nave cubierta con vuelta de cañón sobre un arco toral, ligeramente apuntado, que descansa sobre impostas. Debió de tener un ábside, que no se ha conservado. El actual portal y la espadaña son del 1900.

